

Septiņpadsmitā diena: Priekšzīmīgs tēvs

Ebreju valodā ģimene tiek saukta par tēva mājām, tas izriet no tēva pienākuma būt atbildīgam par savu ģimeni. Viņa pakļautībā nokļūst visi mājas iemītnieki – ne vien sieva ar bērniem, bet arī radnieki un kalpi, ja tādi ir.

Jāzeps mājās Kungs iemācījās pieglausties un dot buču, iemācījās staigāt un runāt, rotaļāties un strādāt, lūgties un sarunāties, kopā ar tuviniekiem pavadīt mirkļus un stundas, naktis un dienas, svētkus un gadalaikus, piedzīvot katram cilvēkam piemītošas cerības un motivēt sevi piepūlei.

Jāzeps, pildot tēva pienākumus, spēja līdz ar Mariju nodrošināt Nācaretes mājās tādu gaisotni, kas sekmēja pasaules Pestītāja personīgo attīstību un briedumu – apmācot Viņu smagajam galdnieka darbam, vienlaicīgi ievadīja strādnieku rindās un vietējā sabiedrībā.

Evaņģēlijā lasām par Jēzus brāļiem. Šis termins ir tulkojams arī kā ‘brālēni’ (sal. Mk 6, 3; Mt 13, 56; J 7, 35). Tajos laikos ģimenes saites tika uztvertas daudz plašāk nekā mūsdienās. Neatkarīgi no teologu diskusijām, varam pieņemt, ka Jēzus, visticamāk, bērību ir pavadījis ciešā saskarsmē ar brālēniem un māsīcām – saviem tuvākajiem radniekiem.

Jāzeps bija priekšzīmīgs ģimenes tēvs, pirmkārt jau tādēļ, ka mīlēja sava pieņemtā Dēla māti, savu sievu Mariju. Viņš bija lielisks tēvs, jo nevirījās no:

- *roku darbiem* galdnieka amatā, ikdienas darba soli veicot ar pašreizliedzību;
- *apceres domās*, uzturot klusumu sevī un ap sevi, rokās ņemot Rakstus un atkārtojot tos balsī;
- *sirds darbiem*, dāvājot mīlestību katram caur nesavtīgu uzmanības un laika veltīšanu gan tuvākajiem, gan tiem, kam bija jāizlīdz;
- *iztēles darbu veikšanas*, kā ģimenes galva iedvesmojot un rādot mazajam Jēzum tālos apvāršņus, modinot un uzturot ilgas uzstādīto mērķu sasniegšanai;
- *pastāvēšanas ticībā*, caur paļāvību Debesu Tēvam uzturot savas tautas tradīciju, tālāk nododot uzskatus un vērtības.

Tādā veidā Jāzeps iemācīja Jēzum, ka ar problēmām būs neizbēgami jāstopas, bet tās var atrisināt, ja izveido zināmu balstu. Iemācīja Jēzum augstu vērtēt to, kas Viņam ir nodrošināts, un uzstādīt mērķus, kā arī palika līdzās šo mērķu sasniegšanas procesā, lai būtu par atbalstu grūtībās un pieradinātu to pārvarēšanai.

Mīlēt nozīmē “būt līdzās”.

Tikai tad seko mīlestība kā “būt ar” kādu. Nav viegli pieaugušajam ieklausīties bērna vārdos vai pat klusumā sadzirdēt un palīdzēt izšķirties. Tas ir mīlestības auglis, gara auglis smalkjūtīgai, patiesai, pastāvīgai, drošai un uzticīgai mīlestībai. Tā ir nostāja, kuru raksturo neizmērojami rūpju un labvēlības apliecinājumi.

Visbeidzot mīlēt nozīmē “būt kāda labā” – neuzbāzīgi un neuzkrītoši iesakot, pavadot, palīdzot... ne vien vārdos, bet arī dāvājot priekšzīmi. Jāzeps bija tieši tāds.

Jāzēpa mājas līdz ar to kļuva par priekšzīmi tam, kā rūpēties citam par citu, un par vietu, kur ir iespēja pieglausties pie sirds un sajūst līdzās būšanu, jo Dievs pārlicina mūs caur tuvinieku skatienu, ar kādu tiekam uzlūkoti.